

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 forint.
Fél évre 2 forint.
Negyed évre 1 forint.

Egyes szám ára 8 krajczár.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Főter sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvetetnek a kiadóhivatalban.

Ébredjünk!

Az élelmes Amerika nemesak hazája, de a föld minden részére szállítja produktumait. Az amerikai termény és áru behozatala az osztrák-magyar consuli hivatal jelentése szerint 1887. óta egy millióról körül-belül öt millióra szökött fel, míg a kivitel majdnem félre apadt.

Az amerikai kereskedő vagy iparos nem kimél fáradságot, de még tetemes pénzáldozattól sem riad vissza, hogy piacunkat áruinak meghódítsa. Igaz panasz az, hogy boltjaink tele vannak idegen portékával és azoknak tömeges vásárlói akadnak. Való, hogy kézmű- és gyár- iparának tért hódítson, potom árért adja áruit és ezzel emeli a fogyasztók számát. S mit tesznek a mi iparosaink és kereskedőink? Hidegvérrel engedik át azt a kis helyet is, melyet maguknak nagy keservesen meghódítottak, más nemzet — mondjuk ki nyíltan — törekvőbb fiainak. Bizony szégyen! Hazánk ugy-

meg van áldva terményekkel a természetől, mint más ország alig. Van borunk, acélos búzánk; van rezünk, vasunk, horganyánk; gyümölcsünk izletes, bátran kiállja a más országgal a versenyt és mégis meghuzzuk magunkat, holott ép oly bátran léphetnének előtérbe, mint azt az amerikai silányabb portékával teszi.

Népeinknél már rég bolygatott, de folyton öregbülő hiba az, hogy önerejéből semmit sem mer; saját lábára felállni fél; azt akarja, hogy mindig a kormány álljon a háta mögött és annak járszalagján döcögve lépked — bizony még így is — nagyon aprókat.

Igaz, hogy az ipartermékekre nézve Magyarországnak igen nehéz a helyzete, mert e téren számos tulterős versenytárrsal kell megküzdnie, de vannak hazánknak a természet által nyújtott oly adományai, minőket más ország fel nem mutathat és melyek észszerűen kiaknázva roppant jövedelmet hozhatnak pénzszegény hazánknak. Ez adományok

egyike az ásványos víz. Nincsen ország, mely ugy mennyiség, mint minőség tekintetében e téren versenyezhetne hazánkkal és mégis ez, ugyszólván egészen parlagon hever, nagyobbára olyan csekély, hogy számba sem vehető. Add ki a pénzedet, hogy azzal ujat szerezhess, az amerikai jelmondata és elve; ezért kockáztat ezeket és nem riad vissza az esetleges veszteségtől sem, ha valamely eszmét célszerűnek ismert fel és szívós kitartással működik keresztülvitelén, ellenben a magyarországi vállalkozó fél a legesekélyebb kockáztatástól is és mindamellett egyszerre szeretne meggazdagodni.

Mint mindenben, ugy a gyárak építésében is praktikus módja van az amerikaiaknak. Olesó anyagból, fa és kevés téglából építi gyárát, de nagy terjedelmű helyen, míg nálunk a legkisebb gyár is tömör kőből emeltetik, ugy hogy gyakran a gyár felépítése felemészti az üzleti forgalomra szánt tőkét is. A pénzforga-

TÁRCSA.

A fenyvesben.

Felhő borítja az eget,
A fenyves zord, setét,
Rideg utain egymagam
Bolyongok szerteszét.
Nincs itt virág, nincs verőfény,
Nincs enyhe nyári est,
Az égre holdat, esillagot,
A képzelet ha fest.
Szép alföld te rád gondoltok!
És szememben könyök,
„Kár-kár!” — hangzik. Fejem felett
Szállnak el az ölyök.

Borzongva visszafordulok,
S ah, hinni sem merem,
Az erdő mellékösvényén,
Te jössz szemközt velem.
S míg ajkaid ajkam esékolja,
Szemed szemembe néz:
A sötét, részterhes felleg
A messziségbe réz.

Ah nézzd, a nap miként ragyog,
Az ég mily tiszta kék!

A fenyők balszamillatával,
Mint telítve a lég!
Az erdő többé nem rideg,
Nem zord, nem is setét,
Napos utain karöltve,
Bolyongunk szerteszét.
S bár minál feljebb-feljebb kelünk,
A tőz még nem kopár,
Mig a sziklák tetején is
Ott díszlik a gyopár.

Oh! ugy-e édes, hogyha így
Kettecskén lehetünk,
Grünland fagyos vidéke is,
Verőfényes nekünk.
De elváltatra egymástól,
— Hűjába lomb és virág —
Az alföld derült tája is,
Kiellen pusztaság!

Solti Gusztávné.

Szerelemből — szerelemlől.

Mély, mint a tenger, erősebb, mint az akarat; mert az akaratot szüli. Jő, senki nem tudja, miként? A szem világán át a szívbe s onnan az egész valóba? . . . Fégyvere nines, mégis győz. Ezer talányt nyújt és

mégse tudják megfejteni, mióta ember lakja a földet. Olyan, mint a delej: nem látjuk, de érezzük, a mint átgyújt, átreszket a szíven; — örök rejtély. Itt gyönyör s reménység, ott bánat s aggodalom, — de még a bánatja is szép. Eltűnik egyetlen boldogítója a fény, a mi rajta átsugárzik, a gyönyörteli pere, mely, ha évek szenvedéseit kárpótolja, nem mondhatjuk, hogy hasztalan túrtünk; az álom, mely az ébrenlétet elfeledtetti; a láng, melyben mint tűz között, még a salak is ragyog; a világ, melyben valónkak isteni része él s melylyel elvész. Egy kiesinyke rőzsabimbó, mely illattal tele mosolyog reánk; ragyogó esillag, melyben keressük a mennyet és a boldogságot; tündöklő szivárvány, mely a semmiből ragyogó színekkel vonult fel az ég boltozatán; — tavaszi napok hajnalában pirosló rőzsabimbó. Alkotója minden nemesnek és jónak, isteni szikra, nap a esillagok miriádjai közt, a mitől a rege a paradicsomról való lehet e földi világon. . . .

Neked írok szerelemlől. De mit lehet a szerelemlől írni, a mit már százszor és ezerszer el ne mondtak volna?

Thalesztől azt kérdezték egyszer, hogy mi az Isten? s a böles három napot kért a gondolkozásra, aztán ismét három, végre még három napot, s utoljára is azt felelte, hogy minél tovább gondolkozik e kérdés felett, annál megfoghatatlanabb ez előtte.

tásban egész zsenijalitást fejt ki az amerikai. Óriási munkaerőt alkalmaz, melynek jó árát adja, de viszont megkívánja, hogy mentől többet produkáljon.

Ipar- és kereskedelmünk pangását egy kiviteli egyesület lenne hivatva új életre lendíteni, melynek élére minden nagyobb városban olyan egyént kellene állítani, ki nem csak az igazi hazafiasságtól legyen áthatva, de minden ízében szakképzett is legyen. Ilyen egyesülethez országos mozgalom, tömörülés és nagy befektetés volna szükséges és a mi fő, olesóság az ipar, termény és kézmű terén.

Érdekeinket csak úgy védhetjük meg helyesen, iparunk és kereskedelmünk csak akkor fog felvirágozni, ha a külföld piaczaival magunk — a kormány segítségével — állunk versenyfőrré.

A tisztességes verseny nem tolakodás, sem pedig erőszakoskodás, hanem élelmesség, melyet a haladó kor erősen megkíván. Ne várjuk meg, hogy a külföld piaczt teljesen elhódítsák előlünk, ne várjunk addig, míg a magyar termékek számára nem lesz egy talpalatnyi hely, mert akkor hiába jajgatunk majdan. Bátorn előre! Adjuk portékáinkat olesón, de terjesszük az egész világon s ne féljünk a versenytől. A bátor harcos nem ijed meg az ágyusztótól. Van miből, telik még hála Istennek Magyarországon versenyképes portéka.

Az 1599-iki bányavidéki tatárjárás.

Folytatás:

Október 10-én Selmec azt írja Kőrömcnek, hogy a törökök és tatárok ma és tegnap erősen portyáznak körülöttük. Tegnap

az ellenség Németit, Szobellébet s vagy 30 szép nagy falut dalt és égetett fel, úgy hogy Selmec innár legközelebb áll a veszélyhez s a mellékelt hírek szerint, melyek az órában a táborból érkeztek, erős portyáznál s betörésnél egyebet nem vártak, ha csak Isten különös módon el nem fordítja ezt tőlük. Mivel pedig a bányavárosok régi szövetségénél fogva mindig szokásban volt, hogy a távolabb fekvő városok a legközelebb megszorultakat szomszédilag segítséggel és néppel gyámoltották, védelmére néhány puskást és löpört kér s egyuttal figyelmezteti, hogy vigyázzanak, hogy az ellenség más helyben be ne törjön. A bakabányaiak szintén nagy veszélyben vannak s ők is kérték puskásokat, de mintán itt oly nagy a szükség, a szorosokba küldték őket a város oltalmára.

Október 11-én Bélaváry Dávid, az esztergomi érsekség szentkereszt-i uradalmának felügyelője s pisotárusa Szentkeresztről értesíti Kőrömbányát városát, hogy a tatárok szombaton (okt. 9-én) Szentbenedekhez érkeztek s a Csejki és Szöllőshöz tartozó falvakat mind felégették s ha Thurzó új jobbagyival a völgyet el nem zárja, még az nap Szentkereszt vidékére elszáradoztak volna, de küssé visszavonultak. Ó most alatalvalóval itt örködik.

Ugyan e napon Besztercebánya azt írja Kőrömcnek, hogy szivesen küldene Selmecnek segítyt, de a polgárság a nem rég történt tűzvész folytán nagy részt tönkre jutott, a város rosszul van ellátva s tegnap is Dívény, Végheles és Zolyomból oly rossz hírek érkeztek, melyek hasonló veszélyt helyeznek kilátásba, főleg mivel itt széles a völgy s az ellenségnek az erdőkön át nem lehetetlen átjennie.

Szintén az nap Selmec Kőrömcnek megköszöni a küldött segítyt. Fánesy Györgynek Bozókra segítyt küldeni a városokból nem lehet, mert nekik kevés emberök van s azokra szükség van itt. Tegnap (okt. 10-én) délben az ellenség felperzselté Báthot, Hont-Besenyődtét s a körül fekvő falvakat. Senki sem áll ellene, mindehki menekül s jóllehet az elmenekült parasztságból meglehetősen csapatot lehetne toborozni, de hiányzanak a vezérek. A bakabányaiak is nagy veszélyben vannak, mert a városok körül fekvő falvak szintén mind fel vannak dultva, nemkülönben Sember és Elestalu stb. A tatárok még körorül az erdőkben tartózkodnak s várnak a jó alkalomra. Ez órában az a hír érkezett, hogy már Szentbenedek előtt táboroznak s a várost egészen kifosztották. Vácz, Palánk megint az ellenség kezébe került s Nógrádot erősen megszállották. A szentkeresztiek- és a turóciakkal sürün levelezzenek s azon legyenek, hogy a Garam melletti szorosok nép-

pel meg legyenek szállva, hogy az ellenséget feltartsák s ellenálljanak neki. Most jött a hír s látni is innen, hogy Dobronya és Pelsőe már lángban áll s Korponáról erős lövöldözés hallatszik. Az ellenség mindenünnen körülveszi Selmecet, azért erős segítségre volna szüksége.

Október 12-én Selmec megköszönvén Kőrömcnek az ígért gyalogosokat, azt írja, hogy a tatárok részéről ma nem fenyegeti veszély, de félt, hogy új támadást kísérlenek meg. Az elfogott tatároktól is megtudták, hogy az ellenség körül akarja venni s elpusztítani a bányavárosokat s Szentantál és Tópatak s velük együtt a szomszéd községek veszélyben vannak. Mivel pedig legénységük gyenge s szükség esetén jó segítségre volna szükségük, főképp pedig mivel a táborból rossz vigasztalást vettek s most ez órában is valami negyven erős lovást hallottak s még folyton hallanak, azért segítséget kérnek. Azon esetben, ha nem lesz rá szükség s az ellenség Szentkereszt tájékán találma mutatkozni, oda küldik. Ma egy huszár, kinek felesége s gyermekei ide menekültek, azt a hírt hozta, hogy a török tábor a miénk felé vonul s a Fánesy által küldött jelentések szerint hadsergünk az ellenséggel már két napja esztizik, a mi lihető is, mert az éjszaka erős lövészek hallatszottak. A huszár azt is mondja, hogy a tatárok Nyitra és Ghimes körül tegnap az összes falvakat felégették. Korponáról tegnap egy eleven tatárt hoztak ide, ki azt mondta, hogy a tatár tábor a törökhöz vonul. Az ellenség már nincs Szentbenedeknél.

Ugyanaz nap Bélaváry Szentkeresztről azt írja Kőrömcnek, hogy a szállási uradalomból jött hozzá egy ember, ki azt mondta, hogy a török már megszállta Lévtát, a tatárok pedig Szentbenedek körül, mint tulajdon területen, egész szabadon laknak s elhatározták, hogy Szentbenedeket beveszik. O emberrel egész nap örködött. Eddig nem igen félt, de most már szentül hiszi, hogy e vidéken sem maradnak tőlük szabadon. Azt tanácsolja, hogy egyesült erővel álljanak ellen nekik s így ha a Szentbenedek elleni törökvésőket meghüstitának, békében maradna e környék, vagy legalább a szűkebb szorosnál utjokat állanak. Azért küldjek el a kész s megmustrált embereket, hogy övéivel együtt elzárhassák az ide és Kőrömcere vezető utat.

Október 15-én Zlatháry Mátyás, a szentbenedeki uradalom felügyelője jelenti Kőrömcnek, hogy ismeretes előtűt, hogy a kegyetlen tatár nép az elmúlt napokban mily gyakori betöréseket intézett e környékre s mily száradomra méltó módon fosztotta ki, már majdnem három vagy négy vármegyét pusztított el tüzzel-vassal s ha Isten segítségével az elmúlt hétfőn (október 11-én) né-

Igy vagyok én is a szerelemmel; de ha definiálni akarnám, nem határozhatnám meg másként, mint az erényt Aristoteles: hogy középut két véglet között, melyeknek mindegyike a túlságig vive, hibává válik, mint a takarékosság: a fővényesség és pazarlás, vagy a bátorság; a vakmerőség és óvatosság között.

Sen nem rajongás, sem nem hidegség, — rajongás is hidegség is. Csodás vegyülete mindkettőnek és mégis egyik sem. Öröm és bánat, remény és aggodalom, álom és ébrenlét és mégsem az és mégis mindegyik: középut két véglet között.

De nem írok én essay-t a szerelemből, s nem akarnám, mint talányt sem fejtegetni; hiszen olyan az, mint az ezeregyéjszakai hableiska, mely nyomatlanul kísérik az ember kezei közül, — távolról tündéri alak, de közelről aranyfűst, pára és szines semmiség, s ha utána jársz, találsz te egész köteteket róla, a miktől bizony egy esepet se leszesz okosabb, — mintha csak arról haldanál, hogy mi az a kék, vagy piros? . . . Mást írok róla. Hogy kinek a gazdagsága, kinek a szegénysége?

. . . A fiatalok gazdagsága s az öregek szegénysége. A szegények gazdagsága s a gazdagok szegénysége. . .

Minden népnek van egy bizonyos időszaka, melyben története: költemény. Egy, istenekkel benépesített költemény, melyben

ég és föld szívárványos hiddal egybeolvadni látszik. S minden embernek meg van az ideje, midőn az élete ily költemény. Világos, ragyogó abban minden, mintha a nap örökké fenn az égbolton járna; jól mondja egy író, hogy a hajnal, a fülemile-dal, a vihar, a tenger hullámverése mind semmi, csak az ifjúság valami, s Byron: „ha eltemetted ifjúságot, minek akarsz még tovább élni?”

No, lám; egy kis bekezdés — hogy kinek a gazdagsága. Mert:

„Kész szerelem kétes láng; től viráglónt
Védő kezekre szorul s fűzik az, a ki szedi.”

Milyen bus gondolat az ily szerelem. Mint a „kész asszonyok nyara”, mikor erdőn, mezőn a tovarobogó kikelet újító, szépitő erőt valami nagy, néma eszesség visszavonja s az tétován áll, hogy újra kezdje-e a virágzást? A nap ragyog, de fenn a léghen szövik már a láthatlan tündérek a fehér szemfödőt s a csipős dör talán már holnap pirosra esőkel mindent, a mi zöld. . .

Borus gondolat az ősz; ha napsugárba öltözködik is, ott didereg alatta — a tél. A fénye: esupa árny, a mosolya: esupa lemonadás, míg a tavasznak az árnyain is ott reszket a verőfény.

Nem érzed-e ezt a verőfényt, mely akkor is melegít, mikor a nap nem süt fölötted? A szegénység gazdagságát?

Hiszen szegények vagyunk. De sokszor a legnagyobb szegénység a gazdagság, s a legnagyobb gazdagság a szegénység,

Mert a gazdag, ki biborban, selyemben jár, éურიót, kopófalakat, livrőes eselédeket, bundás kapusokat tart, ma broughamba, batarba, holnap tilburybe, kalessbe fogat és szőnyeggel terített utjain még a beteljesült vágy is csak egy elvetett sárkányfog, melyből új vágyak kelnek egész a képtelenség határáig: — szegény ember. A szegény pedig, kinek minden óhajitása teljesül, mert kevés vágya van — tán egy kivánsággal — új vágyak nélkül, vagy olyanokkal, melyek teljesülhetnek: — gazdag ember.

Azért olyan az emberi társadalom, mint a hegy. Minél magasabba négyysz, annál terméketlenebb földet tapos a lábaid, esillogó esuan meg örökös tél uralkodik. Cak lenn, a jó melegben szép az élet. Itt miénk a szerelem, ami boldogító, amott rideg az éj, hideg a nap; ott mulatnak, itt mi érezünk. Az ő életük egy sebesen vágatót vasut: a kik rajta ülnek, végtelen sebességgel, rohanva élik le az életet; a miénk — a szerelemmel, mert másunk ugy sincs — lassu, de biztosan haladó szekér, mely egyet-egyét zökken, hanem veszély nélkül halad az élet nagy utjain. S talán azért volt megelégedve a régi klasszikus korban is szegénységével az a böles, a ki — mivel azt mondták neki, hogy a szegénységet csak azért veti meg, mert semmije sincs — vagyonszerzésre törekedett, s gazdag lett — mert akarta; s akkor mindenét elajándékozta, hogy ismét szegény legyen. Mert ha hár annak az elkárhozott kerosnak a szen-

mely nemes lovas és gyalogos puskásokkal, kik saját üdvük s megmaradásuk kedvéért ide jöttek, a tatároknak nem álltak volna ellen, talán Kőrömcé vidékét is megtámadták volna; de látván az összefutott puskásokat és lovasokat, Verebely városa felé mentek s a verebelyi mezőn táborot ütve, ott most is iszonyúan pusztítanak. Félő tehát, hogy mivel közel táboroznak, e részekre is gyakoribb kirohánásokat fognak tenni. Azért kéri, hogy a város legyen segítségükre, mivel jól tudja, hogy ez a hely a bányavárosok kapuja és ajtaja s ha nem több, legalább száz vagy kétszáz gyalogos puskást küldjön, kik velük együtt itt egy-két hétig maradnak. Ismételve kéri a kőrömcéket, hogy saját javukért s a háza fennmaradásáért tegyenek meg minden lehetőt.

Október 16-án Selmec városa megköszönvén Kőrömcé városa segítségét, értesíti, hogy mióta a kőrömcéi segélyesapat itt van, a tatárokat nem lehet látni. De attól lehet tartani, hogy az ellenség, mely még erős számban van s Nagyszombat és Pozsony felé is portyáz, visszatérteben betör Selmecre is. Azért értesítse, mit szándékozik tenni népével s mivel Freiseisen is husz hevért küldött ide és semmi írást nem adott nekik, ki-nél jelentkezzenek, emélfogva a husz hevért a kőrömcé városa segélyesapathoz osztották be.

Október 20-án a selmeciék azt írják a kőrömcéieknek, hogy a bakabányaiak értesítése szerint az ellenség tőlük alig két mérföldnyire táborozik, miért is segítséget kérnek tőlük. Mivel pedig az ő legénységük csekély számu, Kőrömcé városa s a szentkeresztii primási püspökük küldjön Bakabányára segítséget.

Október 21-én a kőrömcéi tanács és választott község ülésében felolvasták a selmeciék levelét a törökök és tatárok veszedelmes közeledéséről, kik Szobelléb körül erősen portyáznak s Kőrömcétől segítségül néhány lövész kérnek. Elhatározták, hogy mivel a városnak szintén el kell lennie látva emberekkel s jól kell vigyáznia, az alárendelt falvaktól fogadnak vagy 50 drabantot s a szükség esetén megküldik őket a szomszédoknak. A szentkeresztii püspöknek megírják, hogy ő is tegyen intézkedést a védelemre. A városi negyedmesterek s tizedesek pedig hívják fel fegyverre a szomszédokat.

(Folyt. köv.:)

Motának Mihály.

Előfizetési felhívás.

F. hó 1-jével lapunkra új előfizetést nyitunk.

Egy negyedrét felé tünt el a multha.

vedése, a ki hasztalan nyújtja ki kezét a gyümölcs után, hasztalan hajol le a folyóhoz, nagyobb győtrelem lehet az, mikor valakinek minden kívánsága könnyen teljesül, mert végre mindene meg van a mi után vágyódot s lelke tehetetlenné válik kívánni.

Mi nekik a szerelem? Egy agyontaposott gyémánt; — semmi! . . . A szegények gazdagsága! Pedig ha nekik is gazdagság lenne — nem lenne az ő szegénységük.

Baross Kálmán.

Legyezőre.

Az az asszony, aki szarvassá teszi az urat, előbb utóbb lóvá teszi az imádóját.

Szerelmes asszony jelszava: most vagy soha! Szerelmes ifjúé: most és mindig!

Szeretni örülni, házasodni okosan kell.

Nincs olyan kendő, amivel oly alaposan letörölhetjük a nő könyeit, mint a selyem ruhával.

Hogy is mondta az egyszeri férfigyűlölő asszony? Ezek a férfiak nem érdemelnek jobbat, mint hogy feleségül menjünk hozzájuk.

mióta a „Léva és Vidéke“ pályafutását megkezdette.

Mint az életbe külpő ifju, ugy a „Léva és Vidéke“ is sok jó akaratu támogatással találkozott, de volt része gáncban és ellenszenvben is azok részéről, kik benne nem a tisztességes hírlapi verseny orgánumát, hanem azt a tényezőtlátlak, mely vélemények szabad nyilvánításával felkorbácsolja azt a lomha nyugalmat, mely évtizedek óta csupa nembánomból nem bolygatlatván szinte a merev bénaság súlyával nehezedik a köz-és társadalmi élet agyára.

Büszkén hangoztatjuk, hogy sem a meleg jóakarát el nem szédített, sem a rosszindulatu gáncs még nem félemlített azon elhatározásunkban, hogy függetlenek és szókimondók maradjunk s reméljük, hogy ugy a városi, mint a vidéki közönség ezen bátor elhatározásunkban mint eddig, ezután is erkölcsileg és anyagiilag támogatni fog.

A „Léva és Vidéke“ szellemi része élvezetes és hasznos lelki táplálékot óhajtt nyújtani a közönségnek, üzleti részében pedig — olcsóságánál fogva — kedvező alkalmat, hogy hírdetéseit mindenki nagyobb anyagi megerőltetés nélkül eszközölhesse.

Kérjük a közönség mindenirányu szives támogatását a „Léva és Vidéke“ részére, melynek előfizetési ára:

*Egész évre 4 frt
Fél évre 2 „
Negyed évre 1 „*

A kiadóhivatal.

H I R E K.

— **Városi közgyűlés.** Városunk képviselő testülete m. hó 30-án tartotta meg rendes évnegyedü közgyűlését. Az ülés színeze meg lehetős nyáriás volt, a hangulat pedig nyomott s elenyedt, minden érdeklődés, lelkesedés, tűz híjával. A tárgysorozat nem is volt valami érdekelítő. A napirend előtt az esküdtsczki tagok jövő évi lajstromának összeállítására küldetett ki bizottság. Aztán elyben

Van olyan férfi, aki csupa udvariasságból viszonzozza a szerelmet. De ilyen asszony nincs.

Mindig gorombaság egy hölgyet egy másikkal összetéveszteni.

Az ember boldog, ha csak az csalja meg, a kiben nem bizót.

Az utolsó illúzióink az, hogy nincsenek illúzióink.

Boldog emberek nincsenek, csak boldog pillanatok.

Ha az ember két kötelesség között habozik, a kettő közül az tűnik fel a parancsolóbbiknak, amelyiket nehezebb teljesíteni.

Minden nő azt óhajttja, hogy megértsük, de egyik se szereti ha keresztül látunk rajta.

A nő vesztette el a paradicsomot, de a nő adja is vissza.

el lett határozva a városház kibővítése, illetve rendbehozatala, a rendőrség létszámának 2 fővel való szaporítása s a mi a legnagyobb érdeklődést keltette, szavazással elfogadták, hogy az ovodát szerződésileg 12 évre a róm. kath. iskolaszék kezelésébe bocsájtják olykép, hogy ezért 1000 frt évi díjat fizetnek a róm. kath. iskolaszéknek, mely köteles két okleveles óvónőt és dadát tartani. Ha a beszedett tandíj 200 frtot nem tenne ki, azt a város kiegészíti, de jogot tart arra, hogy az általa kijelölt ovoda-kötelesek korlátlan számban is felvételensenek. Egyben kiküld a képviselő testület egy hétégu bizottságot az elemi iskolák államosítása ügyének tanulmányozására. E bizottság tagjaiul megválasztattak: Báthy László, Belesák László, Csekey Flóris, dr. Klein Jakab, Holló Sándor, Lakner László és Ordódy Imre képviselők. Kevésbé fontos pontokon jóváhagyólag síklott keresztül a közgyűlés, csak a lévai pénzügyigazgatóság határozata pezdítette meg a vért, mely határozat ellen — benne Léva város a fogyasztási adópótlékokból való segélyezés iránti kérelme elutasítatván, a pénzügyminiszterhez való fellebbezésben állapodtak meg. A fellebbezést küldöttség fogja a szakminiszter elé terjeszteni.

— **Tíz éves találkozó.** Tíz évvel ezelőtt 1889-ben volt Léván 4-edszer érettségü izsga. Az akkor érettségü tett fiatalok m. hó 29-én találkozózt adtak egymásnak a hosszú távollét után — itt Léván — sörömmel tárgyalták a tíz év előtti és az azalatti eseményeket. A találkozózn megjelent: Akucs Lajos ev. ref. lelkész, Bajkáról, Beesey Antal gépészmérnök, Budapestről, Dr. Rónay Gusztáv gyakorló orvos, Budapestről, Uhnák Márk bányamérnökjelölt, Dr. Weisz Lipót ügyvédjelölt és Weisz Kálmán városunk fia. A többiek levélben és sürgönyileg mentették ki távollmaradásukat. Délelőtt hálaadó isteni tiszteletet hallgattak a piaristák templomában, este összejöltek a Nyitrai kertben, hol vigan áldomásokot, baráti poharat ürítve a multra és a jövőre.

— **Dombay Narcis** benedekrendi tanár, városunk fia, eddigi állomáshelyéről Sopronból Kőszegre helyeztetett át.

— **Az érett ifjak mulatsága.** Szombaton f. hó 1-én kedélyes mulatsággal vettek busut az idei iskolaöyben éretté avatott diákok a lévai közönségtől. Az egybegyült társaság nem volt nagy, de annál nagyobb a jókedv, mely hajnali négy óráig együtt tartotta a mulatókat. A talp alá valót a brsi eigánybanda szolgáltatta, a négyeseket 20 pár táncolta. A mulatság tiszta jövedelmét a diákok a főgymnáziumi önszegélyző egyesület javára fordították. Felülfizettek: Gáesler Endre 5 korona. Dr. Pollák József (Zsolna), Huberth Vilmos, Berger Adolf 4 korona. Braun Gyula 3 korona. Szmuntny Rezső, Leidenfrost Sándor, Dombay Miklós, Hamburger Gusztáv 2 korona. Pollák Vilmos 1 korona és 20 fillér. Abelsberg József, Ortmann Fidé, Balla József, Jakabfalvy Barna, Pollák Emil, Blum Samu, Grünberger Fülöp, Hirschberg József, Weiszberger Fülöp, Mauks Imre, Pollák Géza, Blum József 1 korona. Frankl Ignác 40 fillér. Blum Gyula 20 fillér. Pigler István 2 fillér (1 krajcár). Összeg 41 korona 82 fillér.

— **Lemondás.** Winkler Árpád, nagyülesi anyakönyvezető, ezen állásáról lemondott; helye Klauszál Péter, okleveles segédjegyzővel töltetett be.

— **Dandár összpontositás.** 14. honvéd gyalogezred törzse 1. és 2. zászlóaljja az ősi fegyvergyakorlatok előtti összpontositáshoz

tegnap indultak el Nyitráról és Verebélyen át ma városunkba érkeznek. Holnap a mi zászlóaljunkkal egyesülve Korponára mennek, hol a beszercezebányai 16-ik honvéd gyalogezreddel együtt fogják végezni a szokásos dandár gyakorlatokat. Zászlóaljunk csak e hó végével tér vissza Lévára.

— **Uj pénzügyigazgató.** Bár még csak suttyogva, de szélében, hosszában beszélék, hogy pénzügyigazgatóságunk új főnöke immár kinevezve van. Az új pénzügyigazgató Eckert Elek pénzügyi tanácsos, löcsei pénzügyigazgató helyettes lenne. A hír megerősítést még nem nyert.

— **Andrée üzenete a Garamban.** Mult hó 28-án Váradnál a Garam szöke vizéből egy gondosan lepecsételt üres üveget halásztak ki, melyben az észak-sarokra léghajózott Andrée sorsáról van öröndetes értesítés. Andrée ugyanis azt írja, hogy teljesen jól érzi magát és a viharos orvosságok a legnagyobb élvezettel ürített ki néhány boros-üveget, melyek egyikébe azért zárja ezt a kis papíros, hogy az a Garamon, Dunán és a tengereken át hazájába juttva, megvigye a hirt az otthonmaradtaknak, hogy míg Magyarországon jó bor és jó cigány van, ne várják őt vissza a rideg klíma hazájába.

— **Kulisszák mögöl.** A szerelmi levelezékből tudjuk, hogy van virágnyelv, zsebkönyvnyelv, legyezőnyelv s ki tudja hány féle nyelv még, melyen a szerelmesek megértik egymást. A rendőri szaktekintélyek a tolvaj-nyelvet igyekeznek elsajátítani, hogy működésüket megkönnyítsék. Ki hitte volna, hogy a posta- és távirtdának is van nyelve, mely néha igen érdekes dolgokat regél el a nélkül, hogy egy indiskrét szót is ejtene. A napokban következő telegramm jött: „Szép asszony, meglepetés, férj szigorú feltételek, küldd a hozzávalókat.” — Még aznap egy nagy csomag lett továbbítva, melyben élesre fent kardok és pompás párbajpisztolyok pihentek — utra készen. Harmadnap ilyen sürgöny érkezett: „Férj-koponya könnyen bevarra, este náluk közös vacsora, éjjel muri, folyt. köv.” Egész kis regény ez, csak arra vagyunk kíváncsiak, minek következik a folytatása, a murinak, a párbajnak vagy a megszakított szerelmi kalandnak?

— **Tűz a Zügó-utcában.** Tegnapelőtt a déli órákban félreverték a harangokat. Míg a sok megriadt nép a tűz vélt színhelyére a Béka-utca sereglett, addig az ellenkező oldalon, kin a Zügó-utcában már el is fojtották a tüzet, mely özv. Gutrai Károlyné háza padlásán támadt. Állítólag egy Székesvári Sándor nevű napszámos volt az okozója, ki Gutrainénál tart bérlakást és ki naponként a padláson a szalma között szokta kialudni pálinka mámorát. A hatóság különben a nyomozást megindította.

— **A főgimnáziumi értesítőről.** A Vörös Mátyás igazgató szerkesztésében megjelent főgimnáziumi értesítő a napokban vettük és abból a következő érdekes statisztikai adatokat olvastuk. A tanári kar 13 rendes tagból áll; ezek közül 11 kegyes tanítórendi áldozópap, kettő világi tanár, kiegészíti a kart a három hitoktató és az énektanár. A főgimnáziumban az idei iskolaévben 20 tanulóval több frekventált, mint tavaly. Ezek közül korra nézve 2 volt 19 évesnél idősebb és kettő 10 évesnél fiatalabb. Az egészségi állapotok kielégítőek voltak, mert bár könyebb fajta megbetegedési eset a tanulóknak ugyszólván mindegyikére esik, súlyosabb betegség csak

19 volt. Egy füeska, az V. osztály legjelebb tanulója meghalt. A tanulásban való eredmény, az érdemsorozat szeriöt jónak mondható, a magaviselet tekintetében azonban ugyanezt nem állíthatjuk, mert 262 tanuló közül 125-nek volt szabályszerű és egynek a III. osztályban kevésbé szabályszerű magaviselete. Csintalan gyermekek jártak a III. osztályba, hol 43 tanuló közül 22, az V. osztályba, hol 23 közül 12, a VI. osztályba, hol 26 közül 20 (!), a VII. osztályba, hol 13 közül 8 (!) kapott 3-as osztályzatot a magaviseletből. Minden tantárgyból jeles bizonyítványt kapott, 14, jót 44, elégségest 164 tanuló. Egy tantárgyból megbukott 24, két tantárgyból 6, több tárgyból 17 — többnyire I. és II. oszt. tanuló.

— **Zilahi Gyula nálunk.** Zilahi Gyula, a Nemzeti színház kitűnő művésze, f. hó 15-én Aranyos-Maróthon, másnap f. hó 16-án nálunk fog — az országos Eötvös-alap javára — vig művészestélyt rendezni. A jeles művész hatalmas talentumát, volt alkalmuk esodálni mindazoknak, kik Pesten gyakrabban megfordulnak, most ez alkalom megnyílik a vidékieknek is, kik bizonyára örömmel ragadják meg azt, hogy maguknak valóban élvezetes estét szerezzenek.

— **Élelmes szőlőgazda.** A mult héten ismeretlen — valószínűleg éjnek idején — átlépett Svarba József tanítóképzőintézeti tanárnak kereszthegyi egyik szőlőjébe s ott száz darab zöldajtáshoz való szőlőágot metszvéni, azokat ellopota. A hegybírák most közös erővel folytatják a nyomozást, ki végez zöldajtást szőlőjében, bár meglehet az is, hogy az ismeretlen merő bosszúból nyesegette meg a szőlőt, vagy tán azóta az ellopott ágakat a vidéken el is árusította.

— **Gyilkos sógor.** Trubinyi József szőlőesős és Jókai Lukács, verebélyi lakos iddoggáltak. Elég szolidan kezdtek, később azonban a hangulat emelkedett és nagy kedvvel énekelgették egymás fülébe a „Sógor, ugy-e jó bor?” „Jó bor, ugy-e sógor!” nótát. Aztán hogy, hogy nem összefeleseltek, mire a hevesvérű szőlőesős sógorát Trubinyit agyonlőtte. Trubinyi azonnal kiszenvedett, a gyilkost — ki még megbánást sem érzett — a csendőrség letartóztatta s a járásbíróság börtönébe kísérte.

— **Koronabélyeges üvegek.** A kereskedelemügyi miniszternek rendelete szerint f. é. július hó 1-jétől kezdve a koresmárosok és általában mindazok, kik üzletükben italt mérnek, kötelesek a kimérést koronabélyeges üvegekben és poharakban eszközölni. Mint-hogy ezen rendelet szigoruan bünteti azokat, kik az üvegek jelzésére vonatkozó rendelkezést áthágják, — figyelmeztetjük az érdekelteket ezen rendelet követelményeinek lelkiismeretes betartására.

— **Kitűnő setter vizslák.** A setter-vizslák manapság igen keresett vadászakutyák, mert főelőnyük rendkívüli tanulékonyágukban, faradhatlan képességükben s különösen abban rejlik, hogy moerasar vidéken is használhatók. A vörös-barna ir settereket a vad közvetlen közelből is bevarja s ez igen előnyös a vadászra nézve. Aki tisztavérű, ir, setter, kölyök-vizslát óhajt venni, forduljon szerkesztőségünkhez, hol a czím megtudható. Egy-egy 8 hetes himkölyök ára 20 frt. Közvetítők darabonkint 5 frt jutalomban részesülnek.

— **Eljegyzés.** Steiner Ágoston, oroszai

czukorgyári tisztviselő eljegyezte Pszota Bertha kisasszonyt N.-Sallóban.

— **Iskolai ünnepély.** A verebélyi róm. kath elemi iskola tanuló ifjúsága ma f. hó 6-án, délután 6 órakor az ottani iskola tantermében az ujonnan épülő templomnak egyik fogadalmi oltára javára jótékonycélu ünnepélyt tart, mely este táncfal fog bevégződni. Az ünnepélyre Léváról is többen kirándultak.

— **A portokok kinyitása.** A belügyminiszter a mult héten igen érdekes rendeletet léptetett életbe. Eltiltotta ugyanis a gyógyszerészeknek s a gyógyszerértárt tartó orvosoknak azt, hogy a porok adagolására szolgáló portokokat a por behelyezése alkalmával szájból való belefújással nyissák ki és elrendelte, hogy ily esethetnél arra alkalmas eszközöket vegyenek használatba. Aki ezt a rendelkezést megszegi, az 100 frtj terjedhető pénzbüntetéssel lesz sújtva közegészség elleni kihágás miatt. Habár elismerjük a jó szándékot, amely ezen rendelet létrehozásában nyilvánult, mégis furesának találjuk azt, hogy ugyanezen rendelet hatálya pl. a czukrászokra nem terjesztetett ki, holott tudvalevő, hogy igen sok czukorkészítmény fújás által lesz előállítva. Ami pedig a rendelet további következményeit illeti, megérhetjük, hogy elrendelik még azt is, hogy az emberek légmentes védő-süveggel tartoznak járnai. Olyan-nal, amely a fejet nyakig körülveszi. Megérjük, hogy megtiltják a szélnek, hogy fújjon, a kocsiutakon nem lesz szabad kocsival járnai, mert felverődik a por, szóval elkövetkezik az az ideális állapot, amikor minden be lesz tiltva, ami csak összeköttetésben van a levegő rezgésével. Ó bacilusok és mikrobák! Mi lesz veletek, ha mindez elkövetkezik?

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

N. H. „Az első csók” nem jöhet: így a megírt okoknál fogva, úgy azért mert az átalakításban értéket vesztené. — **R. Pista, Esztergom.** Kivánságod szerint! — Hány-szor közöljük? ugy-e te vagy az?

HIRDETÉSEK.

Schulcz Ignác

könyvnyomdája, könyvkötészete, könyv- és papirkereskedése

LÉVÁN,

Minden szakmába vágó nyomtatványok a legolcsóbb árban pontosan és izlésesen készülnek.

➡➡ Dus választék levélpapírokbán. ⚡⚡

Magyar kölcsonkönyvtár.

Hirdetések
felvételnek
a kiadóhivatalban.

Hirdetéseket a mellékleten közöljük.